

Nyolcadik fejezet - Dániel próféta próbatétele és feddhetetlensége

Dániel próféta kiváló jellem volt. Ragyogó példája annak, hogy mivé válhat az ember, amikor a bölcsesség Istenével forr egybe élete. Isten szent embere életének rövid leírása a kezünkben van azok bátorítására, akiket a későbbiekben megpróbáltatás és kísértés ér. {FE 77.1}

Amikor Izrael népét - királyait, nemeseit és papjait - fogságba vitték, közülük négyet kiválasztottak, hogy a babiloni király udvarában szolgáljanak. Dániel volt közülük az egyik, akiről figyelemreméltó képességének ígéretes volta korán kiderült és a későbbi évek során kifejlődött. Ezek az ifjak mind nemesi származásúak voltak és a róluk szóló leírás szerint: „ifjak, akikben semmi fogyatkozás nincsen, hanem akik ábrázatra nézve szépek, minden bölcsességre eszesek és ismeretekkel bírnak és értenek a tudományokhoz.” (Dn 1:3-4). Amikor észrevette e fiatal foglyok kiemelkedő tehetségét, Nabukodozor király elhatározta, hogy felkészíti őket királysága fontos állásainak betöltésére. A keleti szokások szerint, hogy az udvarban töltendő életükre teljes jogú képesítést nyerjenek, meg kellett tanulniuk a káldeusok nyelvét és három év alapos testi és szellemi nevelésben kellett részesülniük. {FE 77.2}

Ezen iskola ifjúságát nem csupán a királyi palotába engedték be, hanem arról is gondoskodtak, hogy a király asztaláról való eledelt egyék és ezt a bort igyák. Mindezzel a király megfontolása szerint nemcsak nagy tisztességben részesültek, hanem úgy gondolta, hogy a lehetséges legjobb testi-szellemi fejlődést biztosítja számukra. {FE 77.3}

A király asztalára kerülő ételben volt sertés és egyéb más állatok húsa is, amelyek a mózesi törvények szerint tisztátalanok voltak és a zsidóknak kifejezetten tilos volt megenni. Dániel, ebben a helyzetben, súlyos próbatétel alá került. Ragaszkodjon-e atyái tanításához a húseteleket és az italokat illetően és megsértse a királyt? Valószínűleg a jövőjét, sőt az életét is elveszítheti. Esetleg vegye semmibe az Úr parancsolatát és így megmaradhat a király előtti kegyben, ami által nagy udvari előnyökre tehet szert és kitűnő földi kilátásokat biztosíthat magának? {FE 77.4}

Dániel nem sokat habozott. Úgy döntött, szilárdan megmarad becsületességében legyen bármi is annak eredménye. „Eltökélte az ő szívében, hogy nem fertőztesse meg magát a király ételeivel és a borral, amelyből az iszik vala..” (Dn 1:8). {FE 78.1}

Manapság sokan vannak a hitvalló keresztények között, akik úgy döntenének, hogy Dániel túlságosan igényes volt. Szűklátókörűnek és túlságosan fanatikusnak nyilvánítanák. Az evés és ivás dolgát túlságosan jelentéktelen horderejűnek tartanák az ilyen határozott állásfoglaláshoz, olyan dolognak, amely minden földi előny valószínű feláldozását vonná maga után. Akik azonban így érvelnek, az ítélet napján rá fognak jönni, hogy elfordultak Isten határozott kívánalmaitól és saját maguk véleménye szerint alkották meg a helyes és helytelen mértékét. Meg fogják látni, hogy ami számukra jelentéktelennek tűnt, Isten nem annak tartotta. Kívánalmainak szentül ajánlott engedni. Akik elfogadják és engednek elvei közül egynek is, mivel azt kényelmes megtenni, miközben elutasítanak egy másikat, mivel annak megtartása áldozatot kívánna, azok lejjebb szállítják az igazság mércéjét, példájukkal pedig másokat arra visznek, hogy vegyék könnyedén Isten szent törvényét. Az „Így szól az Úr” ige legyen minden dologban mérvadó. {FE 78.2}

Dániel a legsúlyosabb kísértéseknek volt kitéve, amely napjainkban az ifjúságot megtámadhatja, mégis hűséges volt az ifjú éveiben kapott, hitére vonatkozó rendelkezéseknek. Olyan kísértések vették körül, amelyek arra voltak hivatva, hogy elbuktassák azokat, akik hajlamaik és az alapelvek között ingadoztak, és Isten Igéje mégis hibátlan jellemnek írja őt le. Dániel nem mert bízni saját erkölcsi képességében. Az imádság számára szükséglet volt. Isten volt erőssége, és félelme folyamatosan előtte volt élete minden ügyes-bajos dolgában. {FE 78.3}

Dániel valódi alázattal bírt. Hűséges, szilárd és nemes volt. Törekvése volt mindenkivel békében élni, miközben hajlíthatatlan volt mint egy fenséges cédrus, valahányszor elvi, erkölcsi dolgok kerültek terítékre. Minden olyan dologban, amely nem jelentett ütközést Istenhez való hűségét illetően, tisztelettel és engedelmisséggel viszonyult előljáróihoz, azonban olyan jó érzéke volt Isten követelményeivel kapcsolatban, hogy földi uralkodóként alsóbbrendűnek tartotta. Nem lehetett arra rábírni, hogy önző megfontolásból térjen el

kötelességétől. {FE 78.4}

Dániel jellemét az Írás ékes példaként tárja a világ elé, hogy mit tehet Isten kegyelme a természete miatt elbukott és a bűn miatt romlottá vált emberért. Nemes, önmegtagadó életéről készült feljegyzés közös emberi létünkhöz szolgál bátorításul. Erőt meríthetünk belőle a kísértésekkel szembeni nemes ellenállásra és alázatosság kegyelmével szilárdan megállhatunk az igazságért a legsúlyosabb próbatételben is. {FE 79.1}

Dániel találhatott volna jól hangzó mentséget, hogy eltérjen szigorúan mértékletes szokásaitól, azonban Isten jóváhagyása és elismerése drágább volt számára, mint a leghatalmasabb földi uralkodó kegye, sőt, az életénél is drágább volt. Udvarias viselkedésével kegyet talált Melzar, a zsidó ifjakért felelős udvarmesterek fejedelme előtt. Dániel azzal a kéréssel fordult hozzá, hogy ő és társai nem ehetnek a király asztaláról származó ételből és nem ihatják annak borát. Melzar attól félt, hogy ha teljesítené kérésüket, akkor magára vonná a király haragját és a saját életét veszélyeztetné. Csakúgy mint napjainkban úgy gondolta, hogy a szerény étrend miatt az ifjak sápadtak és betegesek külsejűek lesznek, nem lesz elég testi erejük, miközben a király asztaláról való luxusételtől nagyon jó egészséggel és gyönyörű külsővel, jó testi, szellemi erőben állnak majd elé. {FE 79.2}

Dániel tíznapos próbát kért az ügy eldöntésére. Megengedték, hogy a héber ifjak e rövid időszak alatt egyszerű ételt egyenek, mialatt társaik a király csemegéit ették. Teljesült kérésük és Dániel úgy érezte, az ügyet megnyerte. Fiatalkora ellenére, látta, hogy a bor és a luxusélet milyen káros hatással van a testi, szellemi egészségre. {FE 79.3}

A tizedik nap elteltével Melzar elvárásaival teljesen ellentétes eredmény született. Nem pusztán külső megjelenésben, hanem testi és szellemi erőben is, akik szokásaikban mértékletesek voltak, feltűnő kiválóságot mutattak azokkal a társaikkal szemben, mint akik engedtek étvágyuknak. E próbatétel eredményeként Dániel és társai engedélyt kaptak, hogy azon az egyszerű étrenden maradjanak, egész időszak alatt, amíg a királyi udvarban a feladatokra való képzésük folyt. {FE 80.1}

Isten elismeréssel szemlélte e héber ifjak határozottságát és önmegtagadását, és áldása kísérte őket. Adott nekik „tudományt, minden írásban való értelmet és bölcsességet; Dániel pedig értett mindenféle látomáshoz és álmokhoz is. És minden bölcs és értelmes dologban, amely felől a király tőlük tudakozódék, tízszerte okosabbnak találta őket, mindazoknál az írástudóknál és varázslóknál, akik egész országában voltak.” (Dn. 1:17,20). {FE 80.2}

Dániel élete ihletett módon mutatja, miből áll egy megszentelt jellem. Mindenki számára tanulságot nyújt, de főleg az ifjúság számára. Isten kívánalmainak való szigorú megfelelés jótékony hatást gyakorol a testi és lelki egészségre. A legmagasabb szintű erkölcsi és szellemi teljesítmény elérése céljából Istentől szükséges bölcsességet és erőt kérni és az élet minden szokásában szigorú mértékletességet tartani. Dániel és társai tapasztalatában példát láthatunk hogyan győzheti le az étvágy feletti kísértést a helyes elv. Elénk tárja, hogy hitelvek segítségével fiatal férfiak hogyan arathatnak győzelmet a test kívánságai felett és maradhatnak hűségesek Isten kívánalmaival szemben még akkor is, ha ez nagy áldozatba kerül nekik. {FE 80.3}

Mi lett volna akkor, ha Dániel és társai megalkudtak volna azokkal a pogány tisztségviselőkkel és engedtek volna a körülmények nyomásának, hogy úgy egyenek és igyanak, mint Babilonban szokás volt? Azon egyetlen elhajlás gyengítette volna a helyes felismerésének és a rossztól való iszonyodásnak az érzékét. Az étvágygal szembeni engedékenységük magával vonta volna a testi erő, a tiszta lelki látás és a lelkierő feláldozását. Egy rossz lépés valószínűleg továbbiakhoz vezetett volna, amíg a mennyei való kapcsolatuk meg nem szakad és a kísértés elsodorta volna őket. {FE 80.4}

Isten így szólt: „Akik engem tisztelnek, azoknak tisztességet szerzek.” Amíg Dániel rendületlenül Istenhez ragaszkodott, profetikus képesség lelke szállt rá. Miközben az udvari élet kötelességeiben embertől kapott oktatást, Isten tanította a jövő korok titkaira valamint arra, hogy példázatokkal és hasonlatokkal mutassa be az elkövetkező nemzedékeknek azokat a csodálatos dolgokat, hogy mik lesznek az utolsó napokban. -- Signs of the Times, 1882 szeptember 28 {FE 81.1}

{FE 81}